

[Birthe Rønn Hornbech]

nerne og til cyklistorganisationerne om at opdrage deres medlemmer til lydighed og hensyntagen i trafikken. Ingen har mere ret i trafikken end andre.

En enkelt bemærkning om bilernes sikkerhedsudstyr. Vi mener i venstre, at vi i grunden er kommet langt på dette område, men naturligvis skal vi videre, og mon ikke blokeringsfri bremses og bedre baglygter er det, vi i fremtiden skal tage fat på? Meget tyder jo på, at de forbedrede bremsesystemer allerede har været meget stærkt medvirkende til nedgangen i ulykkestallet.

Alt i alt mener vi i venstre, at indsatsen for færdselssikkerhed bør prioriteres højt. Det bør være en løbende proces, som man aldrig bliver færdig med, for der er altid noget, der kan blive bedre. Men forbedringerne er ikke blot et folketingsanliggende, det er en opgave for amter og kommuner, for skoler og politi og for den offentlige debat, for blot at nævne nogle elementer. Alle er trafikanter, og alle har et ansvar for afviklingen af trafikken. Fremfor at lægge arbejdet i faste rammer og læne sig tilbage i lænestolen, når et mål er nået, bør man gøre sig klart, at indsatsen aldrig kan blive stor nok, og at målene bestandig bevæger sig. Derfor er det også vigtigt, at vi til enhver tid er opmærksom på de områder, hvor der pludselig opstår flere ulykker, og sætter ind dér. Vi hilser i venstre med glæde, at ulykkestallene er gået ned, men færre uheld bør stadig være målet.

(Kort bemærkning).

Jimmy Stahr (S):

Jeg synes stadig væk, det er forunderligt, at fru Birthe Rønn Hornbech, specielt når man tænker på hendes private erhverv, kører og kører på det samme, som justitsministeren gør ved forskellige lejligheder, det med, at de love, vi vedtager herinde, såmænd ikke bliver overholdt alligevel, sådan mellem linjerne, og det kan sådan set også stort set være ligegyldigt. Det vil jeg slet ikke sige noget om i dag.

Derimod vil jeg påtale, at et medlem står heroppe og bringer urigtige oplysninger frem, for da vi havde en afstemning om 50 km, blev det vedtaget med 74 stemmer for og 61 stemmer imod ifølge referatet fra den 11. april. 74 stemmer for, 61 imod. Det kan vist ikke siges at være med et par stemmers forskel.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det var fru Birthe Rønn Hornbechs påtale af vores dobbeltmoral. Jeg skal ikke gå videre i fru Birthe Rønn Hornbechs moral i denne sammenhæng, men vil godt lige omtale, hvorfor vi udsatte ikrafttrædelsen. Jeg var personlig imod det, men så blev der sagt til os, at hvis alle de involverede myndigheder skulle have lejlighed til at forberede dette ordentligt, så måtte man have lidt tid, og på den baggrund og den anbefaling accepterede vi det.

Jeg må indrømme blankt nu, at når jeg hører, at ingen af de virkelig ansvarlige myndigheder har gjort en disse – og åbenbart med regeringspartiernes velsignelse – for at forberede det her, så var det tosset, så burde vi have taget det med det samme og fået gang i den rigtige debat om, hvad det var, der skulle ske. Vi var nok ikke kommet igennem i betragtning af holdningen bl.a. fra politiet.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Ønsker fru Birthe Rønn Hornbech ordet?

Så er det fru Margrete Auken, der har ordet.

Margrete Auken (SF):

Retsudvalget bad i foråret om en redegørelse for færdselssikkerhedsarbejdets målsætning, organisering og virkemidler. I betænkningen henviste udvalget til 2. del af den færdselssikkerhedspolitiske redegørelse fra et embedsmandsudvalg, der kom sommeren 1984. Den omtalte redegørelse er ikke, som ministeren siger, et idékatalog, men et velargumenteret ønske om, at der kommer mere plan og organisering ind i det færdselssikkerhedspolitiske arbejde, hvis vi igen skal komme ind i en gunstig udvikling.

Fra begyndelsen af 1980erne er nedgangen i ulykkestallet nemlig stagneret og stadig væk på et rædselsfuldt højt niveau med 13.718 tilskadekomne og 665 dræbte i 1984, et tal, der oven i købet nu ser ud til at stige, især for de alvorligste ulykker. Vi har 10 pct. flere dræbte i det sidste år, og hvis septembertallene peger rigtigt, får vi 17 pct. flere dræbte.

Tilfældige indsatser er ikke længere tilstrækkeligt, der må en målrettet indsats til. Erfaringerne fra andre nordiske lande viser,